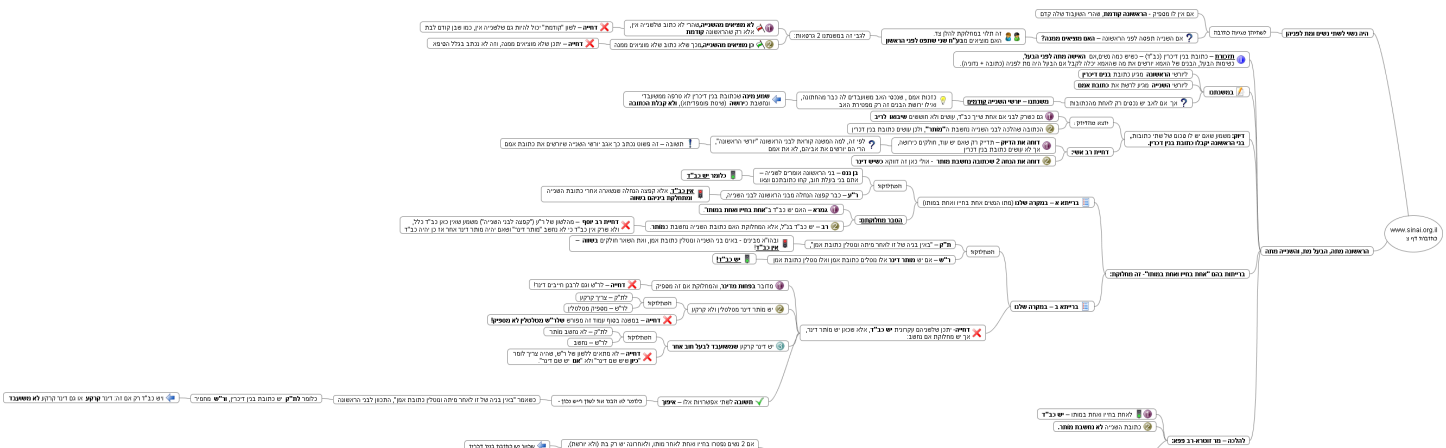
www.sinai.org.il
כתובה דף ו
הראשונה נמנה, הבעל נמנה, ונמנייה מתה
בין נשוי לאחר נישא נשים עמה לכיון
לאחרון פטיות כתובה
אם אין לו מפקין - הראשונה קודמת, שהרי המעכבו שלה קדם
זה חלוי במחלוקת להלן בד
הם מציגים מבע"ח שני שחתם לפני הראשון
הם הראיה תפסה לפני הראשונה – הם מציגים המבוגר
לגבי זה בשמעתא 2 ביטיאות.
לא נמנים מהאמיר מהר' אלא רק מהראשונה קודמת
המייה – לשון "קודמת" כולל לגיות גם פלגייה אין, כמו שכן קודם לבת
אלא רק מהראשונה קודמת
המייה – יתכן שלא מוציאים ממנה, וזה לא נתבע בכלל הטיפה.
כן נמנים מהאמיר מהר' אלא כתוב שלא מוציאים ממנה
תמצוה – כתובת בנין דכרין (בנ"ד) – כפיש כמה פיש, אם האישה מתה לפני הבעל
נטיסת הבעל, הבנים של המתה יקבלו את מה שהאמא קיבלה לקבל אם הבעל היה מת לפניה (כתובה + מזונות).
ליורשי הראשונה מגיע נתובת בנים דכרין
ליורשי המאייה מגיע לקאת את כתובת אמם
בשאמתם
אך אם לוג יש נכסים רק לאות מהכתובת
משמתם – יורשי המאייה קודמים
נזכות אמם , שהכי הוג משוגבדים לה כבר מראחוונ, מיכ ראשת הבנים זה רק מסכרת הוב
אם כמשיך לבנ אם אות טיך כב"ל, עשים ולא תשאיים שיבטא לייב
שמנו מיה מהכתובת בנין דכרין לא מלקה מפשמבבדי נתמונה כראשה (פרטת מפפרתם), אלא קבלה הכתובה.
דיק מאמון שאם יש לו מכנס מלשת כתובות, בני הראשונה קבלו כתובת בנין דכרין.
תוצא מודיחיק :
הכתובה מהלקה לבני המיירה מחבת ה"מאר", ולכן עשים כתובת בנין דכרין
דומה זאת הדיק – תדיק רק פאם יש שוד, חלקים כיחסו,
אך לא עשים כתובת בנין דכרין
לפי זה, לזה הפסה קודאת לבני הראשונה "יוצר הראשונה".
הרי הם יורדים את אביהם, לא את אמם
תשובה – זה פשוט בכתב כי אבב יוצאי המייה שורטים את כתובת אמם
דומה זאת הנוה 2 שטחנה מחטבת מאר - אולי נאן זה דוקה כשיש ילדי
דוחים בב"ל אחר
בין נוגם – בני הראשונה אומרים לשייה – אתם בני בעלה חוב, קחו כתובתכם ומנו
כלומר יש בב"ל
ר"מ – בני קפנה המלה מבני הראשונה לבני המייה
אין בב"ל, אלא קפנה המלה שמאיירה אחרי כתובת המייה
אחמלקה ביניהם בשווה
בדיעמא א – במקרה שלה (מתו הנשים אות בדיו ואחת בשתו)
גמרא – נאם יש בב"ל בשווה בשיי אחת בשתו"
הסבר המחלוקת:
רב – יש בב"ל בב"ל, אלא המחלקת הוא כתובת המייה מחבת המאר
המייה רב יוסף – מהלקו של ר"ן (קפנה לבני המייה) מאמון מאין כאן בב"ל בלל, ולא שיך מן בב"ל כי לא מחבת "מאר דיר" שאם "מאר דיר" אחר אז בן יהיה בב"ל
בדיעמא בהם "אחת בדיו ואחת בשתו" זה מחלוקת:
המחלוקת
ת"ק – "כאין בהם טלה לומר מיהם ומטלין כתובת אמן",
ובגמרא מבדים - גאים בני המייה ומטלין כתובת אמן, ואת השאר חולקים בשווה –
אין בב"ל
ר"ש – אם יש מאר דיר אז מטלים כתובת אמן ואז מטלין כתובת אמן
יש בב"ל
בדיעמא ב – במקרה שלה
המחלוקת
המייה – אין מהלקים עקרבת יש בב"ל, אלא מכנו יש מאר דיר,
אין יש מחלקת הם מחבת.
מהבר בפחות מדיר, אומחלקת אם זה מטיק
המייה – לא יש נגם לבנם מיבים דיר!
יש מאר דיר מטלטלין ולא קרקע
המחלקת
לא"ל – אין קרקע
לא"ל – מטלין מטלטלין
המייה – המשנה בטוי עמוד זה מפרש שלה ר"ש מטלטלין לא מטיקין!
יש דיר קרקע מטמאבד לבעל חוב אחר
המחלקת
לא"ל – לא מחבת מאר
לא"ל – מחבת
המייה – לא מחבים לשון של ר"מ, מביה אין אין לומר
בין יש יש שם דיר" ולא "אם" יש שם דיר"
המשנה לשון אפארות אלו – אמיץ
פלאר לא תכל אות שאר ריש סמן -
כשאומר "כאין בהם טלה לומר מיהם ומטלין כתובת אמן", המכון לבני הראשונה
כלומר לפ"ז יש כתובה בנין דכרין, ר"ש מסביר
יש בב"ל רק אם זה דיר קרקע אז גם דיר קרקע לא מאבבד
לטלה – מה שהיא ב.ב כמה:
מעמה –
בין אוגר את 2, לזה היה אין ריך לכונבר גם את דיל
לגבי שהם יש רק 2 נשים יש כתובת בנין דכרין
חחלש אמיתי
אם 2 נשים נמסרה בדיו אחת לאחר מתה, ולאחותה יש רק בת (לא יראשון),
אז כתובת הראשית מאבבד מאחר
שכתוב יש כתובה בנין דכרין
אז אם יש רק 2 נשים (המקרה שלנו),
אולי אין בב"ל
קמ"ל